

GƯƠNG CAN ĐẢM VÀ TẤM LÒNG VÀNG

Frank Maurice nhớ mãi .. cái buổi chiều thứ bảy hôm ấy, một ngày trong tháng 2 năm 1995. Frank là thiếu niên 14 tuổi, người Pháp. Gia đình cậu sống tại làng Masseuil, nơi có con sông Auxances chảy qua, trong vùng Vienne, miền Trung nước Pháp.

Buổi chiều hôm ấy, Frank đi bộ ra bờ sông, định lấy xuống dạo chơi một vòng trên sông. Khi đến nơi, cậu hơi ngạc nhiên vì thấy chiếc xuống đầy nước. Đang loay hoay tìm cách lật xuống đổ nước ra ngoài, Frank bỗng nghe tiếng kêu thất thanh của mấy đứa trẻ. Ngước mắt nhìn lên, cậu thấy hai bé trai vừa vẫy tay cầu cứu vừa gào to. Không kịp xỏ giày, Frank phóng nhanh về phía hai đứa trẻ. Đến nơi cậu thấy một bé gái đang bị dòng nước cuốn đi. Chiếc áo mưa cô bé mang, đang thấm nước và chỉ trong vòng vài phút nữa, cô bé sẽ bị chết chìm. Frank bơi rất thạo, nhưng cậu biết rõ vào thời kỳ này, các dòng nước chảy rất mạnh và nước thì .. lạnh ngắt!

Tuy nhiên, Frank không chần chừ một giây. Cậu thấy ngay mình phải ra tay cứu giúp. Cậu ngửa mặt hít một hơi dài rồi lao nhanh xuống sông. Nước lạnh như cắt da. Cậu có cảm tưởng như lướt trên mặt nước đá. Một thoáng tuyệt vọng xâm chiếm tâm hồn, nhưng Frank cương quyết thắng vượt. Chẳng mấy chốc, cậu bơi đến gần thân xác bất động của cô bé. Vừa bơi, Frank vừa dùng hai tay và đầu đẩy cô bé. Một cố gắng tột bậc đã giúp Frank thành công trong việc đưa cô bé vào bờ.

May mắn thay vào chính lúc đó, một người đàn ông đi dạo qua đây, ông đỡ lấy cô bé và lật úp cô bé xuống, để cô bé mưa hết nước ra. Vài phút sau, cô bé hồi tỉnh lại. Đó là bé Ombeline, 3 tuổi.

Đối với bé Ombeline, tai nạn xảy ra chỉ là một kỷ niệm mơ hồ. Trong khi đó, cha mẹ bé và toàn dân làng hết lòng ghi ơn và nhiệt liệt ca ngợi lòng can đảm của Frank Maurice. Trước mọi lời cảm ơn và khen tặng, Frank chỉ đơn sơ và khiêm tốn đáp:

- Cháu rất hài lòng vì đã cứu sống bé Ombeline. Một người khác ở vào hoàn cảnh cháu, chắc chắn sẽ làm y như cháu đã làm!

Trên đây là khuôn mặt can đảm của cậu thiếu niên 14 tuổi, Frank Maurice.

Tấm gương thứ hai là ông Michel Drucker, xướng ngôn viên đài truyền thanh và truyền hình Pháp. Ông rất được khán thính giả hâm mộ và khen thưởng. Nhưng trước khi vào nghề và thành công trong nghề, ông Drucker bắt đầu sự nghiệp với chức vụ huấn luyện viên trại hè nơi vùng Vendée, miền Trung Tây nước Pháp. Chính ông Michel Drucker hồi tưởng kinh nghiệm ban đầu.

Trong gia đình tôi, ai ai cũng nói đến nghề bác sĩ, kỹ sư hoặc triết gia. Thân phụ tôi làm y sĩ trong làng. Ông cụ nuôi mộng thật lớn cho ba đứa con trai. Nhưng tôi chỉ thích rong chơi chạy nhảy sau các giờ học. Tôi biết rõ mình không có khiếu học và phải tự lực cánh sinh.

Năm 17 tuổi, tôi ghi tên làm huấn luyện viên trong một trại hè, chịu trách nhiệm trên 25 thiếu niên tuổi từ 13-14. Điều đáng nói: đây không phải là những thiếu niên con nhà lành, nhưng là những đứa trẻ cứng đầu, mất dạy, xuất thân từ những gia đình nghèo, sống nơi ngoại ô thủ đô Paris.

Ban đầu, nguyên ý nghĩ phải đưa 25 trẻ này đi tắm biển cũng đủ làm tôi rùng mình ớn lạnh. Tôi không được rời mắt theo dõi chúng, dù chỉ trong một giây! Chiều đến, nơi phòng ngủ, tôi phải lục soát tất cả túi quần áo chúng và sáng hôm sau, phải

giao nộp cảnh sát tất cả những gì chúng đã ăn cắp. Vừa trình vừa xin lỗi cảnh sát, quả là việc làm khổ sở đối với một thiếu niên 17 tuổi!

Tuy nhiên, ngày qua ngày, tôi bắt đầu hiểu chúng và giữa chúng tôi, nảy sinh mối tình huynh đệ sâu đậm. Xét cho cùng, chúng là những đứa trẻ rất nhạy cảm. Sở dĩ chúng cứng đầu mất dạy chỉ vì chúng thiếu tình thương và không người hướng dẫn. Cha mẹ chúng thường bỏ rơi chúng lang thang đầu đường cuối phố .. Sau ba tuần lễ của trại hè, tôi đương nhiên trở thành người bạn thân nhất của chúng. Và khi giờ chia tay đến, đúng là cảnh ruột đau thịt nát trăm chiều!

Kinh nghiệm đầu đời sống với những thiếu niên kém may mắn để lại nơi tôi một bài học vô cùng quý giá. Chúng dạy tôi biết rằng:

- Để thành công trong cuộc đời, cần phải có ý chí, lòng can đảm và nhất là Đức Tin. Tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Chuộc và là Người Bạn Duy Nhất của tuổi trẻ.

... "Làm thế nào giữ được tuổi xuân trong trắng? Thưa phải tuân theo lời THIÊN CHÚA dạy. Lạy Chúa, con hết dạ kiếm tìm Ngài, xin chớ để con làm sai mệnh lệnh Chúa. Lời Chúa hứa, lòng con ấp ủ, để chẳng bao giờ bội nghĩa bất trung. Lạy Chúa, con dâng lời ca tụng, thánh chỉ Ngài, xin dạy cho con. Môi con hằng nhắm đi nhắc lại, các quyết định miệng Ngài phán ra. Tuân theo thánh chỉ Ngài, con vui sướng hơn là được tiền rừng bạc bể. Con sẽ gẫm suy huấn lệnh Chúa truyền, đưa mắt nhìn theo đường lối Chúa. Con vui thú với thánh chỉ Ngài chẳng quên lời Ngài phán" (Thánh Vịnh 119,9-16).

("Reader's Digest Sélection", 7/1995, trang 75-76 + 8/1995 trang 42-43)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt